

Què va pensar l'alcaldeable d'ERC per Barcelona la nit del 28N, quan es va confirmar la davallada històrica del partit, i que la direcció nacional no fes autocrítica immediatament?

—Aquella nit, ERC no vam dir allò que havíem de dir, però també crec que s'ha arreglat, i ara ens preocupa el resultat de les municipals.

—Quan dieu que s'ha arreglat, us referiu al fet que Joan Puigcercós ha deixat clar que no repetirà com a candidat d'aquí a quatre anys?

—En aquests moments, l'única cosa que hi ha entre els meus objectius són les municipals. La gent d'ERC ara pensa en aquests comicis, i qualsevol persona que no pensi en això, s'equivoca.

—Per tant, el debat sobre la futura direcció d'Esquerra no s'ha “arreglat”, sinó aparcat.

—Hi insisteixo, ara la prioritat d'ERC són les eleccions municipals.

—Pot haver-hi alcaldes i alcaldables, com ara vós, que tinguin por de pagar els plats trencats de la davallada d'ERC a tot Catalunya i el fet que l'actual direcció del partit hagi fet poca autocrítica?

—És evident que els resultats de les catalanes tenen una influència directa en les municipals, però crec també que després del consell nacional del dia 18 de desembre, a ERC vam començar la remuntada.

—Si ERC es presenta tota sola en llocs clau on també vol concórrer SI, com Barcelona, se'n sortirà?

—ERC té vuitanta anys d'història, i no únicament no desapareixerà sinó que tindrà uns bons resultats municipals. Fins i tot amb la patacada de les catalanes, si ERC es presentés en solitari, mantindria els tres regidors. Però l'objectiu no és treure només uns bons resultats, sinó crear un tercer espai que unifiqui totes les forces independentistes, i fins i tot aquelles persones desenganyades dels processos federalistes, que canviï per sempre mes la fisonomia de l'Ajuntament, primer, i de la Generalitat, després. ERC ha d'obrir-se a totes aquelles persones amb sensibilitat nacional que entenen que hem de tenir un estat propi.

—La direcció d'ERC dona ple suport a aquesta proposta que vós

“El municipalisme marcarà el futur del partit”

Jordi Portabella (Barcelona, 1961) és el cap de llista d'ERC per Barcelona i també el president del consell nacional del partit. La seva proposta d'aliança amb Solidaritat podria marcar l'estratègia d'Esquerra a les municipals a tot el país.

mateix va posar sobre la taula ja abans del 28N?

—Ha estat ben acollida i compartida per la direcció del partit.

—Aleshores, teniu l'autorització de la direcció per a negociar amb

Solidaritat Catalana per la Independència.

—Sí. Parlem d'unir i ampliar un espai independentista, perquè mai no hi ha hagut cap idea que hagi progressat amb la divisió.

JORDI PLAY

—ERC va rebutjar una candidatura independentista nacional. Potser hom pot interpretar que Esquerra fa ara aquest gest perquè té por de perdre encara més força a les municipals?

—Jo parlo per mi, i jo ho vaig dir abans del 28N. El cap de llista per Barcelona sóc jo, i ara ho hem tornat a dir perquè ens ha semblat que l'escenari que s'obre ara és diferent, i ha de ser més fàcil d'arribar a un acord amb SI, i també amb Reagrupament, si és que entre ells són compatibles. Ha arribat el moment de deixar el partidisme al marge en pro d'un interès general.

—Dieu que la direcció del partit us dóna suport en aquesta empresa. No hi posa límits?

—Tinc un suport prou ampli al partit per a poder fer aquestes declaracions i fer les negociacions corresponents. Però, evidentment, hi haurà límits.

—Quins?

—Així com alguna força política ha

dit que hem d'amagar les sigles d'ERC, jo crec que no les hem d'amagar sinó sumar-les a més sigles. De moment, el partit no hi posa límits, jo us informo de quines són les meves intencions i no hi ha inconvenient a començar a avançar. Si es produeix una circumstància en què les exigències de SI són inassumibles, aleshores ja ho veurem.

—Com ara que SI volgués posar el cap de llista de la coalició?

Jo no tinc cap problema a dirimir qui seria el cap de llista per la via de les primàries, perquè sempre he estat escollit per primàries.

—Entenem que no serien només d'ERC sinó que haurien d'incloure la militància de SI. No és complicat, aquest procés?

—Aquesta dificultat que expresseu jo també la hi veig, però això s'hauria de demanar a Solidaritat, que ha fet la proposta, i més quan ells es van presentar amb una llista tancada dels sis primers. I d'això en diuen primàries.

—Però vos i ERC no esteu disposats a renunciar a tot per una llista unitària. Poseu-hi algun límit.

—SI i Reagrupament, fins a presentar-se a les catalanes, tenien un grau d'incògnita important sobre quina era la seva força. Ara sabem quina és la seva força, i és just d'establir uns acords que es basin en la proporcionalitat, segons els resultats obtinguts a Barcelona a les eleccions catalanes.

—Tornant a l'estratègia nacional d'ERC, us vau avançar als esdeveniments, primer rebutjant de repetir el tripartit a Barcelona, i després proposant una llista independentista unitària. Ara ERC tanca una etapa de set anys d'aposta tripartida i s'obre a pactes amb Solidaritat. En què ha errat Esquerra en aquests anys?

—Hi ha hagut diversos factors que han dut a la davallada d'ERC. El partit ha tingut dues escissions, no ha sabut comunicar quin era l'objectiu del pacte, sobretot al segon tripartit, i, a més, no hem fet allò que la gent esperava de nosaltres. La gent tenia una idea d'allò que el tripartit havia d'aportar al país, però això no ha succeït i les tres forces han estat penalitzades. Al final no s'ha valorat tant la tasca legislativa com la imatge global del govern, en el qual hi havia un president que oferia

poca imatge de president i una obra de govern que s'explicava poc.

—La direcció d'ERC no parlava de José Montilla, però sí del vice-president del govern, Josep-Lluís Carod-Rovira, de qui va dir que restava vots al partit. Hi esteu d'acord?

—No hi ha ningú a ERC que hagi treballat amb intensitat a la seva àrea —es digui Carod, Huguet, Tresserras, Ausàs o Capdevila— que resti vots. Sí que penso, però, que ha costat molt de traduir en vots la seva feina.

—Després del test de les municipals, ERC afrontarà a la tardor un congrés extraordinari. Quins canvis s'haurien de fer visibles perquè tant l'electorat com la militància entenguessin que ERC ha après la lliçó?

—Considero fonamental el resultat de les municipals, perquè segons aquest resultat hi haurà un estat anímic o un altre en aquest congrés. Seria millor que hi hagués una candidatura única que encarnés uns valors i una relació humana de qualitat dins el partit, que facilités la relació transversal i fluida entre la militància i les persones que hi ha al capdavant.

—Qui ha d'encapçalar aquesta llista unitària?

—Joan Puigcercós ja ha dit que no es presentarà.

—S'haurien de fer unes eleccions primàries per a triar el nou líder del partit?

—Parlar d'això ara és prematur, perquè vindrà molt marcat pel resultat de les municipals. Sincerament, el partit ha de tenir molt més en compte aquells que treballem a les municipals perquè som els més propers a la ciutadania, entenem quins són els problemes de la quotidianitat i estem més acostumats a resoldre'ls.

—Hi tenen poc pes, els municipalistes, a ERC?

—Sí, ben poc. Dins del pes més gran que han de tenir els municipalistes al partit, la quantitat i la qualitat d'aquest pes aniran lligades als resultats de les municipals.

—Us referiu al pes que han de tenir en la direcció que emergeixi del proper congrés d'ERC. De manera que creieu que el nou lideratge d'ERC seria convenient que recaigués en alguna persona provinent de l'àmbit municipal?

“És aviat per a tancar portes a pactes, però seria estrany un tripartit a Barcelona en el moment actual”

—Els lideratges sempre són compartits, però el lideratge municipal ha de guanyar pes en la direcció del partit.

—**Sou la figura més rellevant de l'àmbit municipal d'ERC. El vostre nom ja apareix en algunes travesses, com també el d'Oriol Junqueras. Hi heu pensat?**

—És un escenari que no he pensat en absolut. De moment estic concentrat en les municipals. Per tant, fins després del 22 de maig no pensaré en el congrés d'ERC.

—**És a dir, ni sí ni no...**

—No tinc una opinió formada sobre aquest aspecte, de debò que no hi he pensat en cap moment.

—**També és possible que sigui Joan Ridao, l'actual secretari general, qui es faci càrrec de la presidència del partit. S'hauria de considerar canvi o continuisme?**

—De debò que no he pensat en els canvis en la direcció d'ERC, però, en tot cas, veig clar que el municipalisme hi té molt a dir, al congrés d'Esquerra, perquè marcarà el futur del partit.

—**Abans reclamàveu una relació més transversal i fluida entre la militància i la direcció del partit. L'ex-conseller Josep Huguet, en canvi, reclamava la fi de l'assemblearisme a ERC.**

—En un partit republicà com el nostre, l'assemblearisme té molt de sentit. I estic convençut que tots els partits tendiran a aquesta forma de relació amb la militància en un futur proper, perquè, si no, ningú no voldrà participar de les formacions polítiques. L'assemblearisme és un principi republicà al qual no s'ha de renunciar.

—**Tornant a allò que us ocupa tot el temps, les eleccions municipals. Aquesta hipotètica candidatura unitària independentista tindria la por-**

JORDI PLAY

Jordi Portabella no tanca la porta a un acord amb Solidaritat per a les eleccions municipals, tot i que el partit de Laporta posa com a condició que SI sigui cap de cartell de la coalició.

ta oberta a pactes amb CiU i també amb el PSC?

—Caldrà veure quins són els moviments que fa cadascú, però és clar que

“No hi ha ningú d'ERC que resti vots, es digui Carod o un altre nom”

no tancarem les portes a cap aliança que impliqui un canvi de model de ciutat.

—**No seria contradictori que aquesta nova llista independentista amb ERC al capdavant tornés a apostar per un tripartit amb el PSC i ICV?**

—És aviat per a tancar portes, totes han de ser obertes, tot i que crec que tothom, fins i tot jo, veuria estrany que allò que no hem reeditat en el passat ho reeditéssim en el futur.

Gemma Aguilera